

ARA FA 50 ANYS, el 8 de maig de 1970 es va firmar l'acta notarial en la que Picasso feia donació a la ciutat de Barcelona d'un nombre molt important d'obres de joventut davant de la sorpresa dels francesos.

Un seguit d'activitats formen part de la celebració del 50 aniversari d'aquesta donació, que tindrà el seu punt àlgid el 18 de desembre amb la inauguració d'una exposició.

El lliurament de les obres de joventut a Barcelona va significar que aquesta esdevingués "Ciutat Picassiana".

Barcelona, 6 de maig de 2020 - El Museu Picasso es prepara per a celebrar una de les efemèrides més importants de la seva història; el 50 aniversari de la generosa donació d'obres de joventut de l'artista a la ciutat de Barcelona, que serà el nucli principal de la nostra col·lecció i que conforma la identitat singular del nostre Museu. El 1919 Picasso havia fet el primer regal a la ciutat amb l'obra *l'Arlequí* (1917), la primera obra de Picasso que entra a formar part d'una col·lecció pública en tot el món. El conjunt d'obres entregades el 1970 completen la gènesi de la col·lecció del Museu Picasso que conserva aquest llegat únic facilitant el coneixement de l'etapa de formació i eclosió artística del pintor.

Celebrarem simbòlicament la data del 8 de maig posant a l'abast del públic fotografies i retalls de diari de l'època atès que va ser el **8 de maig de l'any 1970** quan es va firmar l'acta notarial d'entrega de la donació a casa de la família Picasso al Passeig de Gràcia.

Picasso va manifestar en l'acta: "Jo Pablo Picasso, de nacionalitat espanyola i veí de Mougins, en memòria del meu inoblidable amic Jaume Sabartés, faig donació a la ciutat de Barcelona, i en representació seva a l'Ajuntament de Barcelona, per a la seva instal·lació i conservació al museu situat al carrer Montcada, de totes les pintures, dibuixos i altres obres ressenyades en la relació inclosa a continuació". **La donació excepcional constava de 236 olis, 1.149 dibuixos, 17 carnets de dibuix, 4 llibres de text amb dibuixos i anotacions i 40 obres d'altres artistes.**

La celebració s'emmarca en el desig del Museu Picasso de reivindicar **l'essència de la seva col·lecció**, de recordar la **voluntat personal de l'artista** de donar un llegat tan important a Barcelona i per tant vol posar de manifest el **lligam estret que Picasso va mantenir sempre amb la ciutat comtal.**

NOTA DE PREMSA

La commemoració es vehicula a través de l'exposició que preparen Sílvia Domènech, cap del Centre de Recerca i Coneixement i el director del Museu Picasso, Emmanuel Guigon. L'exposició mostrarà documentació de naturalesa diversa sobre aquest esdeveniment i posarà l'Arxiu en relació amb la Col·lecció, generant així nous continguts i noves narratives. La inauguració oficial i festiva de la mostra tindrà lloc el **divendres 18 de desembre**. La celebració tindrà una gran càrrega simbòlica ja que Picasso, assabentat de les penes de mort dictades en concloure's el procés de Burgos, va ordenar a través d'un telegrama que es suspengués tota manifestació pública organitzada. L'ampliació del Museu amb les noves col·leccions s'inaugurava, el 18 de desembre del 1970, amb l'absència d'autoritats.

En aquesta efemèride serà clau fer créixer el projecte **Memòria Oral Picasso**, en el que s'hi treballa des de fa uns anys amb col·laboració amb altres museus nacionals i internacionals. El projecte té per objectiu recuperar les memòries individuals sobre Picasso i establir nous relats tot generant un arxiu de la memòria oral sobre l'artista a mode d'eina internacional de recerca i d'investigació. S'entrevistarà d'una banda, a persones que van tenir una relació directa amb la celebrada donació i amb la constitució del Museu, i de l'altra, es recolliran testimonis de l'àmbit social, artístic i polític de la ciutat.

Amb aquesta donació Picasso va fer un acte de gran generositat i sabem del seu entusiasme, tot i les circumstàncies polítiques, en conèixer la reacció d'alegria del públic barceloní. En la celebració, es posarà l'accent sobre la **noció d'ofrena** tan pertinent i simbòlica i de gran actualitat en aquests moments de crisi sanitària i econòmica. És el moment de pensar en la nostra col·lecció i el nostre públic, cosa que mai hem deixat de banda, però que ara cal fer de forma exclusiva, posant en valor el que és l'essència del Museu i la seva connexió amb la ciutat.

Més informació:

Fotografies:

Signatura de l'acta notarial de la donació de Picasso al domicili de la família Vilató. Entre els presents a l'acte trobem al notari Raimon Noguera, a Joan Ainaud de Lasarte (director dels Museus d'Art de Barcelona), a Lolita i Pablo Vilató i a representants de l'Ajuntament de Barcelona.

Fotografies de Juan Antonio Sáenz Guerrero. Arxiu fotogràfic de Barcelona

NOTA DE PREMSA

Annex:

Una mica d'història:

Font: <http://museupicassobcn.org/origens/part-4>

La constitució del Museu Picasso

El 27 de juliol del 1960, el ple municipal de Barcelona va acordar crear el "Museo Monográfico Pablo Ruiz Picasso" i habilitar el palau Berenguer d'Aguilar per fer-hi la instal·lació. S'iniciava així el procés de formació del Museu Picasso, que s'inauguraria el 1963 sota el nom de Col·lecció Sabartés, tot i que aquest procés no es va donar per tancat fins a la mort de l'artista el 1973.

El 1955, en una de les visites que feia anualment a Barcelona, i aconsellat per Picasso, Sabartés va començar a moure fils per donar la seva col·lecció a la ciutat com a germen per crear-hi un museu dedicat a l'artista, amb la ferma promesa que, si es feia realitat, Picasso hi contribuiria amb més donacions per fer-lo créixer. I així va ser.

Després de la mort de Jaume Sabartés, el 13 de febrer del 1968, i tal com ja havia manifestat en diverses ocasions, Picasso va continuar ampliant la col·lecció del museu en memòria del seu amic entranyable.

El maig del 1968, només tres mesos després de la mort de Sabartés, Picasso va fer donació al museu de la sèrie *Las Meninas* (1957) —formada per quaranta-cinc interpretacions inspirades en la pintura de Velázquez, nou representacions del colomar de La Californie, tres paisatges de la badia de Canes i un retrat de Jacqueline— i del *Retrat blau de Jaume Sabartés* (1901).

Fins a la seva mort, Picasso va seguir enviant al museu un exemplar de l'obra gràfica que anava produint amb la dedicatòria "Pour Sabartés", majoritàriament proves d'artista, a través de la Galerie Louise Leiris de París.

Donació d'obres de joventut (1970)

Feia anys que Picasso anava preparant una altra donació, potser la més significativa, pel seu volum i pel seu especial valor per a Barcelona, amb la qual l'artista va acabar de donar forma al museu a principis de la dècada del 1970.

El procés de donació de les obres de joventut de Picasso

El 1959, un any després de la mort de la seva germana Lola, que vivia a Barcelona, Picasso va fer fotografiar totes les obres que hi havia al pis de la seva família, al Passeig de Gràcia número 48, per mitjà del seu nebot Javier Vilató Ruiz. Les 994 fotografies que reproduïen les obres, fetes pel fotògraf Francisco Melich, van ser enviades a l'artista. La tardor del 1969, acompanyat per Anna Maria Torra i Gustau Gili, Noguera va anar a visitar Picasso, perquè l'artista volia consultar-li alguns assumptes privats, entre d'altres, la disponibilitat dels béns que tenia a Espanya, és a dir, les obres de joventut que s'havien fotografiat. Noguera va fer un dictamen segons la llei espanyola i, a proposta del notari, l'advocat Ronald Dumas en va fer un altre d'acord amb la llei francesa, ja que l'artista tenia residència a França. Quan va tenir el resultat dels dictàmens, Picasso va sol·licitar a Noguera que fes les gestions oportunes per fer donació a Barcelona de les obres de joventut que ell mateix aniria seleccionant a través de les fotografies.

Noguera ho recorda: "Durant moltes hores inoblidables Picasso les va compulsar una per una amb emoció amb prou feines continguda, i amb una memòria prodigiosa va identificar llocs i persones, va recordar anècdotes i va il·lustrar els dibuixos amb comentaris precisos i aguts, en gran part anotats, que van fer més viva i humana l'evocació de Barcelona."

El 23 de febrer del 1970 Picasso va signar a Mougins un document conforme, “en memoria de mi inolvidable amigo, Jaime Sabartés”, feia donació a la ciutat de Barcelona de les obres —seleccionades per ell a través de les fotografies— que havia realitzat durant la seva etapa de joventut i que havien estat curosament conservades per la seva família a Barcelona.

Rehabilitació i incorporació del palau Baró de Castellet

Per donar cabuda a la col·lecció d'obres de joventut de Picasso, l'Ajuntament de Barcelona va rehabilitar l'edifici contigu al museu, el palau del Baró de Castellet. Aquesta finca, amb orígens al segle XIII, havia estat expropiada pel municipi el 1963, però el projecte d'obres per ampliar el museu, que tindria un cost superior als nou milions de pessetes, no es va engegar fins al 1970.

Inauguració l'any 1970

Atès que l'ambient polític del moment semblava prou favorable, estava previst inaugurar l'ampliació del museu —que des d'aquell moment portaria el nom de Museu Picasso— amb un acte públic al qual assistissin les autoritats i representants de tots els estaments. Es va pensar que, d'aquesta manera, es contribuiria a restablir la tan desitjada normalitat. Però, quan les invitacions ja estaven enviades, Picasso, assabentat de les penes de mort dictades en concloure's el procés de Burgos, va ordenar comunicar a l'alcalde de Barcelona que retirés les invitacions a qualsevol persona que ocupés un càrrec oficial, i que suspengués tota manifestació pública. L'artista volia fer constar la seva protesta contra una sentència que considerava injusta i intolerable i que, en consciència, l'obligava a retirar l'autorització concedida. Així doncs, l'ampliació del museu amb les noves col·leccions s'inaugurava, el 18 de desembre del 1970, amb l'absència d'autoritats per petició expressa de Picasso.

SERVEI DE PREMSA DEL MUSEU PICASSO

Tel. 932 563 026 932 563 021

Montcada, 15 – 23 - 08003 Barcelona

@MuseuPicasso

#50aniversariDonacióPicasso

#TornaremalsMuseus

www.museupicasso.bcn.cat